

Sir Arthur Seymour Sullivan
(1842-1900)

The long day closes

No star is o'er the lake,
it's pale watch keeping.
The moon is half awake,
through gray mist creeping.
The last red leaves fall round
the porch of roses.
The clock hath ceased to sound.
The long day closes.

Sit by the silent hearth in calm endeavour,
to count the sounds of mirth,
now dumb for ever.
Heed not how hope believes
and fate disposes:
shadow is round the eaves.
The long day closes.

The lighted windows dim are fading slowly.
The fire that was so trim
now quivers lowly.
Go to the dreamless bed
where grief reposes;
thy book of toil is read.
The long day closes.
Go to the dreamless bed.
where grief reposes;
thy book of toil is read.
Go to the dreamless bed.
The long day closes.

De lange dag loopt ten einde

Er houdt geen fletse ster
de wacht boven het meer.
De maan is half wakker en
kruipt door de grauwe mist.
De laatste rode blaadjes vallen
rond de veranda vol rozen.
De klok klinkt niet meer.
De lange dag loopt ten einde.

Ga zitten bij de stille haard en probeer
kalm de vrolijke geluiden te tellen
nu voor altijd verstomd.
Bekommer je er niet om dat hoop doet
geloven, en dat het noodlot beschikt.
Er hangt schaduw rond de dakranden.
De lange dag loopt te einde.

De vaag verlichte ramen verdwijnen
langzaam. Het goed verzorgde vuur
flakkert laag.
Ga naar bed zonder dromen
waar smart rust.
Uw boek vol hard werken is uit.
De lange dag loopt ten einde.
Ga naar bed zonder dromen
waar smart rust.
Uw boek vol hard werken is uit.
Ga naar het bed zonder dromen.
De lange dag loopt ten einde.